Atomvillanás fentről

Sokakban nosztalgikus élményt kelt – a már megszüntetett – sorkatonai szolgálat, hőskölteményeket zengedeznek róla egypár sör mellett, ahol a véghezvitt hőstettek és a megmentett gyarló halandók száma az elfogyasztott sör mennyiségével egyenes arányban emelkedik egészen a záróráig.

Pedig hát a lofászt – hogy egy klasszikust, **Edward Janes Olmost** idézhessek a *Blade runner*-ből. Az egész a rettenetes semmittevésről, és az abból származó kényszercselekvésekről – úgymint egymás szívatása – szólt.

Nekem nem sok jó élményem maradt meg abból az időszakból, amikor Kál-Külső-Erdőtelek határában a rettenetes hidegben kivezényeltek minket, hogy az ásásra teljesen alkalmatlan, ellenben teljesen életlen gyalogsági ásóinkkal, azaz a nyuszibuldózerekkel valami gödröket kotorjunk a sziklává fagyott földbe.

A baromira unatkozó suttyó tisztek de elsősorban az ún. tiszthelyettesek, kiknek a közös jellemzője a masszív alkoholizmus mellett a teljes írástudatlanság volt, időnként elbődültek: *„atomvillamás jobbról”*. Ilyenkor a földre kellett vetni magunkat és úgy folytatni a teljesen hiábavaló küzdelmet a – már talán említettem; szarrá fagyott – földdel.

Ha csak arrafelé, mármint Kál-Kápolna felé vet a rossz sorsom, máig a hideg futkos a hátamon attól a helytől – jó, lehet, hogy az alaphangulatomon az sem lendít túl sokat, hogy ilyenkor Miskolcra tartunk, az anyósomékhoz.

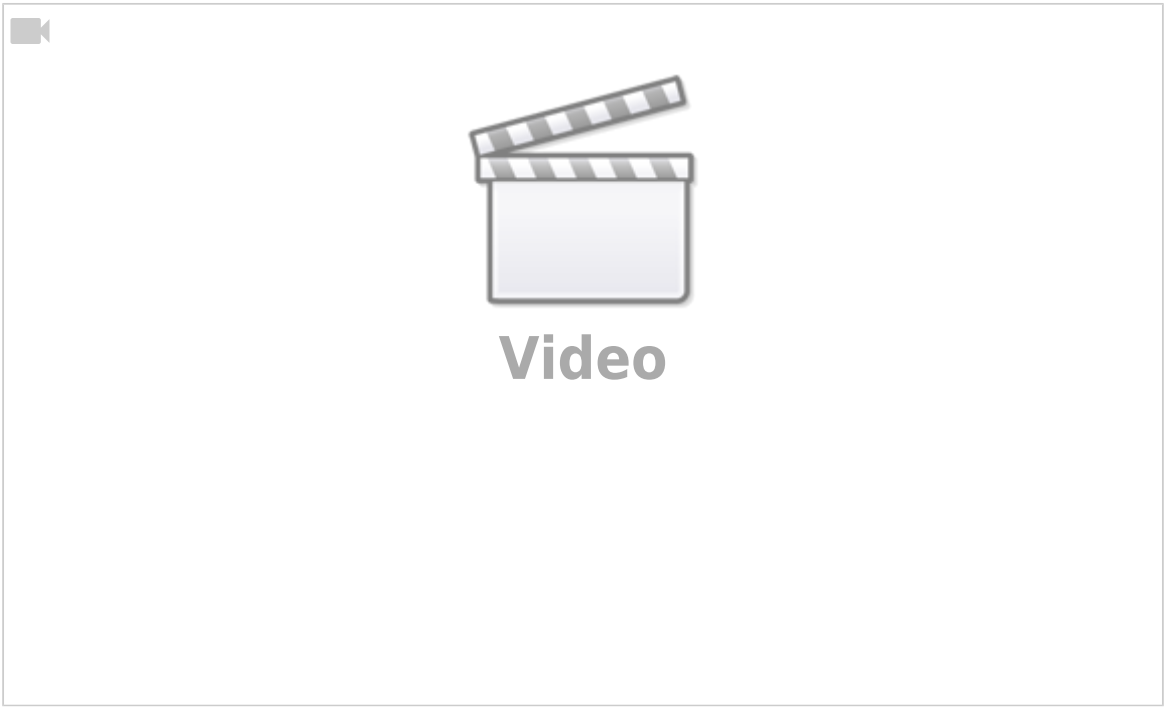
Ja, és hogy honnan törtek fel belőlem ezek az emlékek, mint Óbudán a szennyvíz? Igen, ideje visszakanyarodni a blogbejegyzés eredeti témájához.

A helyszín az amerikai nukleáris tesztzóna a nevadai sivatagban, 1957 július 19-én, vagy 60 mérföldre

Las Vegas-tól. Valamilyen zavaros oknál fogva akkor még a hadsereg vezetése ragaszkodott ahhoz a képtelen feltevéséhez, hogy egy nukleáris robbanás nem is *„annyira”* káros a környezetre, az emberek egészségére. Tisztára, mint a Trump-nak a Don Quijote-i röhejes küzdelme a tényekkel.

Nos, kivezényeltek – illetve hát ~~felkértek,~~ megengedték öt önkéntes bolondnak, hogy ezt bizonyítandó, ugyan már álljanak be egy atomrobbanás alá. Fotósnak viszont valószínűleg nem akadt önkéntes vállalkozó (ez azért hízelgő a fotósokra nézve), így őt – **George Yoshitake**-t – kivezényelték a helyszínre. Ez valami olyasmi lehetett, mint *Bear Grylls* kalandjai, amint hegyre föl, völgybe le, egy szál késsel szembeszáll a vadonnal és időnként kövér hernyókat majszol. Közben a stáb mögötte lohol a bazi nehéz kamerákkal, felszereléssel, csak hát ők ugye – technikai okokból – lemaradnak a képről.

Visszakanyarodva a nevadai sivatag porába, nyilván nem egy hirosimai bombát dobtak le a csapatra, hiszen az a naiv vigyorukat egy örökkévalóságra beleégette volna a helyükön keletkező üvegbe. Egy taktikai levegő-levegő rakétával hordozott 2 kilotonnás (–TNT hatóerejű) bombára esett a választásuk, melyet a csapat fölé lőtt ki egy F-89-es.

A cikk forrása szerint 18.500 láb (5,6 km) magasan robbant a bomba, a film intro-ja 10.000 lábat (3 km) emleget. A magasság nagyjából a felvétel alapján kiszámolható, ugyanis a hang nagyjából 320 métert tesz meg másodpercenként (ez a terjedési sebesség hőmérsékletfüggő) , így a szinte azonnal látható robbanást (1:00) követően 13 másodperccel csap le, azaz ez alapján 4,2 km jön ki.

A narrátor lelkesedése vetekedik a pankrátor-meccsek közvetítéseivel: *„Megtörtént!” „Vibrál a levegő!”* „Ez hatalmas!” *„Közvetlenül a fejünk felett!” „Megtörtént!”* Yeahh, de jó, hogy megtörtént.

Persze a robbanást követő nagy kézrázások után a csapat szinte biztos, hogy gyorsan elhagyta a helyszínt és nem várták meg, míg az igazán radioaktív pernye a légkörből a nyakukba hullott volna. Habár a kísérlet, vagy inkább a demonstráció célja a lakosság megnyugtatása volt – ugyanis egyre többen kezdtek akkoriban aggódni a nukleáris csapadék miatt – az akció meglehetősen kontraproduktív lett:

Az ebből a robbanásból származó sugárzó anyagnak is csak a kisebbik része maradt ott a minden lakott területtől távoli sivatagban, a nagyobbik része a légáramlatokkal jó messzire sodródott onnan,

és máshol fejtette ki a hatását pajzsmirigy alul-működések, és a rák legkülönfélébb változatain keresztül.

A kísérletben részt vevő katonák közül négyen 60 – 80 év körüli kort éltek meg, egyikük pedig egyszerűen nem lelhető fel az adatbázisokban. Az USA napjainkig mintegy 813 millió dollár kárpótlást fizetett ki annak a 16.000 embernek, akiknek az esetében bebizonyosodott, hogy betegségüknek közük volt ezeknek az atomteszteknek a szennyeződéseihez.

A többiek pedig simán csak meghaltak.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

thevintagenews.com: Five men unanimously decide to stand underneath an…exploding nuclear bomb …
AtlasObscura: Watch Five Alarmingly Calm Men Stand Under an Exploding Atomic Bomb

érdekes történet, atom, kísérlet, atombomba, nukleáris, 2017, hidegháború, USA, bolondok, robbanás, Kál, Erdőtelek, Las Vegas, Edward Janes Olmos, blade runner, Szárnyas fejvadász, Nevada, F-89, Bear Grylls, pajzsmirigy, rák, kárpótlás, valamibe bele kell halni

Bejegyzésmegtekintések száma: 121

From:
https://mail.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:atomvillanas_fentrol

Last update: **2026/08/09 05:24**